

[I. A. Hansen.]

Haag i 1913, men som aldrig nogen Sinde er blevet gennemført. Det hedder i Konvention V i Artikel 1:

„Neutrale Magters Territorium er ukrænkeligt“.

Derefter gives der i Artikel 2, 3 og 4 en Række Regler for, hvad det er, der er forbudt de krigsførende. Det er forbudt dem at lade deres Tropper eller Transporter af Ammunition eller Levnedsmidler passere over neutrale Magters Territorium; det er forbudt paa neutrale Magters Territorium at oprette Stationer for Radiotelegrafi o. s. y., det er forbudt at danne Afdelinger af Kombattanter og at aabne Indrulleringskontorer til Fordel for krigsførende paa neutrale Magters Territorium. Dette siges altsaa i Artikel 1, 2, 3 og 4. Men saa kommer Artikel 5, hvori det hedder:

„En neutral Magt maa ikke finde sig i, at nogen af de i Artiklerne 2—4 ommeldte Handlinger finder Sted paa dens Territorium. Den er kun pligtig at straffe neutralitetskrænkende Handlinger, hvis disse er begaaet paa dens eget Territorium“.

Udtrykkene i Artikel 5: „maa ikke finde sig i“ maa naturligvis forudsætte Magtanvendelse fra den neutrale Magts Side, som er udsat for de omtalte Krænkelser, og dette understreges da ogsaa i en følgende Artikel, Artikel 10, hvori det hedder:

„Det Faktum, at en neutral Magt endog ved Magt tilbageviser Krænkelser af dens Neutralitet, kan ikke betragtes som en fjendtlig Handling“.

Den højtærede Udenrigsminister er da ogsaa i 1913 klar over, at Konventionernes Ordlyd maa opfattes som forudsættende Magtanvendelse, og derfor foreslaar han paa Konferencen i 1913 Artikel 5 ændret til:

„En neutral Magt skal paa sit Omraade forbyde alle i Artiklerne 2—4 omtalte Handlinger. Den er kun pligtig at straffe neutralitetsstridige Handlinger, hvis disse er begaaede paa dens eget Territorium“.

Og han foreslaar Artikel 10 ændret til:

„Den neutrale Magt er pligtig at overvaage, at foranstaaende Bestemmelser respekteres paa dens Omraade. Den ordner imidlertid fuldstændig uafhængigt

Organisationen og Omfanget af de militære og maritime Stridskræfter, der skal tjene til at udøve denne Vagttjeneste. Udøvelsen af de i nærværende Konvention definerede Rettigheder ved en neutral Magt kan aldrig af den ene eller den anden krigsførende betragtes som en lidet venlig Handling“.

Her har vi den Munchske Fortolkning, klart og skarpt udtrykt. Haagerkonventionens „maa ikke finde sig i“, der forudsætter Magtanvendelse mod Krænkelser, erstattes her med Ordene „skal forbyde“, det vil sige kan nøjes med en Protest. Og i Ændringsforslaget til Artikel 10 lemper man den Betragtning ind, at en neutral Magt selv skal kunne bestemme Omfanget af sine militære Stridskræfter; derunder ogsaa at afskaffe dem, saaledes at den intet har at sætte bagved en formel Protest mod eventuelle Krænkelser. Hvis den højtærede Udenrigsministers Ændringsforslag var blevet gennemført, saa havde han og den højtærede Forsvarsminister i dette Øjeblik haft Ret til at paaberaabe sig Haagerkonventionerne som Støtte for deres vidtgaende Nedrustningsforslag. Men de er aldrig blevet gennemført. Det er Haagerkonventionernes gamle Bestemmelser, der er international Ret, det er ikke de Munchske Fortolkninger. Der staar vedvarende i Haagerkonventionerne: „maa ikke finde sig i“ i Artikel 5, og der staar ikke: „skal forbyde“.

Paa lignende Maade forholder det sig med den højtærede Udenrigsministers Forsøg paa at ændre Konvention XIII, der handler om neutrale Magters Rettigheder og Pligter under Søkrig. Der staar her i Artikel 1:

„De krigsførende er pligtige at respektere de neutrale Magters suveræne Rettigheder og at afholde sig paa neutralt Territorium eller i neutrale Vande fra enhver Handling, som disse Magter ikke vilde kunne taale uden at svingte deres Forpligtelser som neutrale“.

Det foreslaar den højtærede Udenrigsminister paa Konferencen i 1913 ændret til:

„De krigsførende er pligtige til at respektere de neutrale Magters suveræne Rettigheder og til paa neutralt Omraade og i neutrale Farvande at afholde sig fra